

La Mare (Lletra)

El nen és pe-tit,
ja mig a-dor-mit,
la ma-re se'l mi-ra.
No el dei-xa mai sol
i junt del bres-sol
jo-io-sa sos-pi-ra.

I vet-llant el seu som-ni amb a-mor
ella pen-sa tran-quil-la i dit-xo-sa:
"El meu fill val un món, i un tre-sor."

I l'a-dorm, tot can-tant-li a-mo-ro-sa:

"Fes no-nes, rei-et,
fes no-nes, fill meu,
que ets un an-ge-let
que m'ha en-vi-at Déu."

El be-sa a la ca-ra,
el be-sa en el front,
pe-tons d'una ma-re,
lo més gran del món!

El nen és més gran,
la ma-re plo-rant
li diu ca-da di-a:
"No sur-tis de nits
i fuig dels bro-gits.
Tre-ba-lla, es-tu-dia."

I ta-pant-li els de-fec-tes què té
l'a-con-se-lla amb carin-yo i el gui-a
pel ca-mí del tre-ball i del bé,
que és lo que e-lla de-sit-ja i an-si-a.

"Per-do-na'm fill meu,
però jo t'haig de dir
que el meu cor et veu
per molt mal ca-mí.
Qui mal t'a-con-se-lla
deu ser al-gun nin-gú.
Fes cas d'u-na ve-lla
que sols viu per tu."

"Ve-ient-te per-dut
i de tots des-pre-ciat,
¿per què no has vin-gut
a-quí al meu cos-tat?
No a-bai-xis la ca-ra,
i ai-xe-ca el teu front,
que et que-da u-na ma-re.
"Lo més gran del món!"